

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

ואי לאכול ולהקטיר.
כלומר וזו היא גופה קא
אחא לשמעותין דאין אכלה
והקטרה מעטרפת ולא
לדוקא דלה אחא.
א"ר
סליק ערק כל המנחות
אין מפגלין בחצי מחיר.
והקטרה אחא מן חצי מחיר
הוא לדיכא נתיב הקטרת
סבירו (דדוקא חז"ל).

למה לי אי למדק מינה הא לאכול
מיראש שטעט מינה. דלח מעטריפן ד
 אהא לאשמועינן דלחן אכילה הקטרה
 לאכול חצי זית שירט וחצי זית קומן למ
 וטה. אכילתו לא מעטרפוט הוואל
 ודחא חצי אכילה הווא בקומן אכילה
 הקטרה מיבעיא דלחן מעטריפן:
אילעריך. לאשמועינן דלחן אכילה
 הקטרה מעטריפן: **דדרא הסט**
 היאח דחשב לאכול חצי זית שירים
 ולחן זית קומן דלח מעטריפן משום
 ודחא כתי אורחיה חשב בקומן אבל
 לאכול ולהקטיר כעצמיהו כ' אורחיה
 חשב ו' אימא לנטרף קא משמע לן:

הדרך על כל המנחות

דקדוק שפירשו ה"ר מאיר וה"ר
שמואל בנו זלה"ה:

ה' וויקימאָן אַן דאָסן שירס אַפּוּסן
באַכילס. ואי הוו מוּסרס הוי קומן
 מפּגל ואי הוו פּוּלס נגמרי גנון
 דעמאָו או חישב עליהם לאַכען אַרץ
 נאָקומן נאָ לאַ מאַ אַן אַלמדיק חוץ
 בצינו דהאָ לאַ קרע דעמיר כמאָו
 אַלל היכא דחסיג אַן אַמרינ הוואָל
 וואַמאָו קאָט לאַ חשיב פּסול וכמו
 שַקֵּר אַ מיר כמאָו דמי יסול
 קוּבצו בציגול דהקטרט קומן שאַס
 לחיבש אַמאָו דהקטרה לאַשיר שיריס
 נגמיר אַתּ בבו פּיגול בצינו או

למה הואיל (או) ואבדו (ענין) בחטיהם ב' אפי' קודם וריקא אבל משנזקק הדס ב' אפי' מנחה נמי קודם הקטרה יס' א' מעילה מועיל בזה מהשוקלדס קרב הקומץ ש' דומה (שגריס) הקטרתו למפקע שיר' אומר אין מועיל ב' וחיבין עליו משא' ומיתרו בחטיה: **מחמס דבר אחר**. לה דתנן **קומץ כו' זה הלל כו' עז' למחר** לא לחלוט שיריה מכלל או כיות למחר פיעול אבל לאכולט כיות משיריה דאי חסרו קודם קמילה הויל לה מנחה דחסרו שריים אחר קמילה וקמו לבו' וזה וילא היו מני למחמי הריני מועיל וילא איחרמי ליה כיות' דהא חסרו לה' מני או כיות וילג' שגריס: **הא מני ר' יוח' דלא מני' למיתני להקטיר קומסה** כיון דלא מני או כיות נבחת מכל ר' בקמילה ונמתן כלי וביטולן בהקטרה כיות מקומטו למחר הלכך בשיריה נמי שירים אלף שירים איחטו בעיטורין וכו' כשיחבט אחיה לא היו פיעול עד שיהא השירים ומסוח כיון מנא סיפא פיעול למקבעיהו בפיעול: **ור' אליעזר אומר** עד שיהא מחשב להקטיר כל הקומץ פיעול: **א' ר' אליעזר** הוא. **הק' גרייט** דשמתע שלם: **הק' דליכא גווייל**. **שמעיה** ליה דאמר **וריקא מוטלם ליזיל** הבא הק' דליכא גווייל בשיות דוריקא חסרו שירים אפילו ר' עז' מודה דלא חטא ב' שילרבין לא חטא עד משא' קפני. **בדיהא** הא ילאה הק' דליכא גווייל **ור' אליעזר** הוא ובדין הוא דליכא נמי הקטרה מהיגין נמי **הקומץ**. **רבי יוסי אומר כו'**. **עממא** **מחמסה**. **מפרס בגמ' (ענין)**

כל המנחות פרק ראשון מנחות

יג.

וְיֹאמַר דָּבָר שֶׁאֵין דְּרֹכוֹ לֵאמֹל כְּגֹן לֵאמֹל חָזִי וְיֵשׁוּר וְלֵאמֹל חָזִי וְיֵת שִׁירִים וְלֵאמֹל חָזִי וְיֵת קוֹמָן דְּמֵאֲטְרֵפִין: (א) וְיֵת יִישָׁא דְבֶר שְׁדֵרְוֹ לֵאמֹל אֵין שֶׁאֵין דְּרֹכוֹ לֵאמֹל לָא: אִי לֵאמֹל וְלֵקְטִיר. כְּלוּמַר הֲדֹא גִּזְיָה עֲטֵרִין: הֵא מְדוּקָא דְּרִישָׁא שְׁמַעַת מִינָהּ. (ב) מְדִיקֵין מְרִישָׁא דְבֶר שֶׁאֵין דְּרֹכוֹ לֵאמֹל אִם חִישָׁא לָא הִיא מַחֲשָׁה כֹל שֶׁן (ג) לֵאמֹל חָזִי וְיֵת שִׁירִים וְלֵקְטִיר חָזִי וְיֵת קוֹמָן דִּלְיֵן מֵאֲטְרֵפִין: דִּישָׁא

הַקּוֹמִין אַתְּ הַמְנַחָה. לְעִיל בְּסוֹף פֶּרֶק קִמָּא (דף יב.) דִּיק מְדַבְּרִי חֵייל דִּלָּא מִן אִל כִּית דִּלָּא מִנִּי לְמִדָּק מֵהֵא דִּהֲכָא לֹא אֲלֵטְרִין לְמִשְׁתֵּי, אִל כִּית יֵדֵן דִּמְנָה בֵּי קִמָּה: **קמ"ל** דְּבִהַאי מוֹדָה. וְהֵא דְבֵעִי לְמִימַר בְּמִמּוֹן דִּרְי וְיֵת דִּלָּא כִרְ"מ דִּלְמַר מַפְגִּילֵן בְּחָזִי מִמִּיר לָא דְמִי דִּהֲכָא קוֹמָן הַמְנַחָה חֲשִׁיב עֲבוּדָה שְׁלֵמָה כִּיּוֹן שֶׁאֵין כִּיּוּלָּה שֶׁן בְּלִצְוֹת דְּמַמּוֹחַ בְּכֻלֵּיהּ פִּירְקוֹן לְקַמֵּן וְכִי פִישׁ בְּקוֹטֶרֶס בְּמִמּוֹן:

קמחשב ובהאי כי אורחיה קא מחשב אימא לצטרף קמ"ל:

הודרן עלך כל המנחות

הקומץ את המנחה לאכול שירה או להקטיר קומצה זו "למחר מודה רבי יוסי בזה שהוא פיגול וחייבין עליו כרת להקטיר לבונתה למחר" (א) רבי יוסי אומר "פסול ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליו כרת אמרו לו (ב) מה שינה זה מן הזבח אמר להן שהזבח דמו וכשרו ואימוריו אחד ולבונה אינה מן המנחה: גמ' למה לי למיתנא מודה רבי יוסי בזה משום דקא בעי למיתנא סיפא להקטיר לבונתה למחר ר' יוסי אומר פסול ואין בו כרת מהו דתימא מעמא דר' יוסי משום דקסבר (ד) אין מפגלין בחצי מתיר ואפ' רישא נמי קמ"ל

שכן לאכול דבר שאין דרכו לאכול: ולאפסוניהו"ו מיד מעילה. דלילו קדש קדשים מועלין בכל היום
 ימים לנבזה והבשר להכניס ואין מעילה אלא בנאמרין שכן חלק המזבח והבשר אין בו מעילה וגבי
 ופי' בשירים והלחם הקטורה אין מעילה בשירים כדמנן נפקא מנחלת העוף (מעילה דף ט.) הנחמות
 עליהם משום פיגול וותר ועתא מן מועלים בשירים וכן מביעא להו מהו דמיהיך או הקטרה
 מדי מעילה: אפי' לר' עקיבא דאמר וריקא מועלת. דמן (סע דף י.) בשר קדש קדשים ר"ע ר"ע
 יגול וותר ועתא דזריקת דם מועלת ליה לקבוע בפיגול ולהנחילתו מדי מעילה אע"פ שאינה
 אלא בנאמרין גופייהו ליכא שום פסול: אפי' לר' אליעזר. דפליג אדרבי עקיבא: מנא אמינא
 יגול ותייבש עליו כרס. דאם חישב בנחתם הן העבודות להקטיר קומא' למחר או כיום מקומא'
 שריא למחר פיגול ותייבש עליו כרת ומי ר' חייא במתניתין הקומא' קודם הן הנחה לאכול שריא
 למחר פיגול מ"ע לא מני מיום משיריה דהא אכמי לא חסרי שירים עד לאחר קומא'
 פסולה ואינה נקמא' כלל ומאי טעמא לא מני או כיום משיריה למחר: לאו כגון דאיסרמי מילא
 כיום ויזין דמנחן כלי וביטולך וקטרה לא מיסגי וכו'. משיריה למחר דהא כבר חסרי
 מקטיר לאכול שריא למחר או כיום משיריה למחר דהא שירים וכיום משיריה חדא מילתא היא
 אחר קמיה וקמו להו אכית הלכך בקמיה נמי לא מני או כיום. רב גרסין קמיה נמי לא
 ליעזר היא וכו'. ה"ג ויזין דבוקמן לא מפני ליה או כיום בשירים נמי לא מני או כיום. כלומר
 מחר או כיום מקומא' למחר דמחשבה דכית קומן לאו כלום הוא ולא מפגלין ו' הלכך בשירים
 דיות ולא משום ו' דאיסורא שירים דהא לא מיידי רבי חייא בנאסורא שירים וזהו ליה למינא
 לא מנא לאכול שריא למחר או כיום משיריה למחר אלא משום דלא מיסגי ליה בגי קומן או
 לא מני או כיום: אמר ליה אביי. הא דלא מני רבי חייא לאו כיום דלאמרת נמי נזון דחסרי
 דלא קמי כיום רבי חייא בשירים משום דסבר כר"א דאמר עד שיקריב את טולו הכא נמי
 מחשב אכוליה קומן ויזין דבוקמן לא מיסגי ליה או כיום בשירים נמי לא מני ולעולם לא חסרי
 ייזין עליו כרת הואיל ולא חסרי השירים אבל היכא דחסרי אימאן ק"ל דלא מהני להו הקטרה
 עד שיקריב או בולו. והואיל וכולו כליז צעין שיא' הכא קריב נהן נמי סבר להו הי פיגול
 ר' חייא אמאי קמינא בזה להקטיר קומא' למחר פיגול: ו' היא. דכמינא במילואים ו'אשה הוא
 יא'א וכו' נמי הני דלא ועמא' שריא דמהני להו וזיקא שגבס בזמנא (דמלוסין): מאן
 דהוי כחצ מועלי' אלא עניינים דמה שנסחיר לפנים כשר לאכול וטבא דו כיום פיגול דקמינא
 להנהיג ליתא ו': ו'א' נכרפה. ה' דהיינו חסרי שירים ו'א' אלאהן כשר הונא דאמר ויב'. כי
 הי הקטרה לא להחיר ולא למיקבע בפיגול וכ"ש רבי אליעזר: ע"א הוא. בלחם הפנים כחבי.
 דקאמר מאן שבעת ליה דאמר וזיקא מועלת ליתא וכו' ובלחם הפנים ליכא וזיקא דס': מי
 כשרות מועלת דהא היא כ'א: אכל ו'א'א נא. אמרין ק"ל דאיכא גוואי כשרות אלא כולן פסולות
 למיתני יא'א וכו' בב' נפרסו וכו' דאמר נפרס וכו' ולעולם לאו כרז הונא אלא דכרנא דאמר
 חסריין ואילבי דר"ע תלוד: עד כאן דקדוקא שפירא ה"ר שמואל ואביי וכו' מאיר:

הקדמה. רבי יוסי אומר דו'. טעמא מפרש בגמ' מה בג' סינה זה מן הובנה. ששחטו ע"מ להקטיר אימוריו למחר פיגול: אינה מן המנחה. מפרש בגמ' [ע"נ:] **בגמ'** אין מפגילין בחלי מסיר. שאם הישב שלשצוד למחר עבודת חזי מחיר בד' הוא דפליג ר' יוסי: **המ"ל**

קמ"ל

עין משפט
בר מצוה

א א מ"י פ"ג מהלכות
פסוה"ת הלכה א:
ב ב מ"י שם פט"ו הלכה ח:

שימה מקובצת

[illegible]

(א) נראה דל"ל דק"ל דחמיר
תפנול אלא דחמיר ומחיר יכו"ל.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones